

የኢየሱስ ክርስቶስ ራጅይ - ቁጥር አሥራ ስምንት

የአባቶች ኃጢአቶች

Jeff Pippenger

2023-11-19

በ1856 ዓ.ም.፣ ከዚያ በፊት ፊላዴልፊያዊ የሆነው ሚሊራዊ አድቪንቲዥም በጄምስ እና በኤሊን ዋይት ሎዶቅያዊ እንደሆነ ተለይቶ ተገለጸ። ከዚያም ጄምስ ዋይት በReview and Herald አማካይነት ለእንቅስቃሴው የሎዶቅያ መልእክትን ማስተዋወቅ ጀመረ። በዚያው ህትመት፣ በዚያውም ዓመት፣ ስለ ዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ያሉት “ሰባቱ ጊዜያት” የበለጠ ብርሃን ደግሞ በሃይረም ኤድሰን በተጻፉ ስምንት ተከታታይ ጽሑፎች ቀረበ፤ እርሱንም ዋይቶቹ እጅግ ከፍ አድርገው ይቆጥሩት ስለነበር የመጀመሪያ ልጃቸውን በእርሱ ስም ሰየሙት። ያ ተከታታይ ጽሑፍ ወደፊት እንደሚጠናቀቅ በተሰጠ ተስፋ ተደመደመ፣ ነገር ግን ከዚያ በኋላ ዳግመኛ ፊት አላየም። የመጀመሪያው መልእክት እንቅስቃሴ ከፊላዴልፊያ ወደ ሎዶቅያ በተሸጋገረበት የሽግግር ነጥብ ላይ፣ እንቅስቃሴው በዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ያሉት “ሰባቱ ጊዜያት” ላይ ተሰናከለ፤ ይህም የእግዚአብሔር መላእክት ዊልያም ሚሊርን እንዲያስተውለውና እንዲያውጅ የመሩትን እጅግ የመጀመሪያውን ‘የጊዜ ትንቢት’ ይወክላል።

“ሰባቱ ዘመናት” የሚለው የሚለራውያን ቤተ መቅደስ መሠረት ዋና የማዕዘን ድንጋይ ነበር። ቅዱስ መሠረትን የሚያመለክት እያንዳንዱ ትንቢታዊ ምሳሌ የክርስቶስ ምሳሌ ነው። ምክንያቱም ከክርስቶስ በቀር ሌላ መሠረት ሊጣል አይችልምና።

ከተቀመጠው መሠረት በቀር፣ እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ሌላ መሠረት ማንም ሊያኖር አይችልም።
1 ቆሮንቶስ 3:11

ክርስቶስ መሠረት ብቻ አይደለም፤ ግንቦቶች የጣሉትና ከዚያም በኋላ የተሰናከሉበት የመሠረት ድንጋይ ደግሞ እርሱ ነው። እርሱ በመጨረሻ የማዕዘን ራስ የሚሆን ድንጋይ ነው። በሚሊራዊያን ታሪክ “ሰባቱ ዘመናት” የዚያ የማዕዘን ራስ ድንጋይ ምልክት ነበር።

ክርስቶስ ከብዙዎች ጋር ለአንድ ሳምንት ኪዳኑን አጸና። ሂራም ኤድሰን ባልተጠናቀቁት ስምንት ጽሑፎች ውስጥ ለሰሜናዊው የእስራኤል መንግሥት የለየው የ“ሰባት ዘመናት” ትንቢት አወቃቀር፣ ክርስቶስ ዳንኤል ምዕራፍ ዘጠኝ ቁጥር ሆኖ ሰባትን በመፈጸም ኪዳኑን ያጸናበትን የትንቢታዊውን ሳምንት ተመሳሳይ አወቃቀር እንደገና አበዛ። ክርስቶስ እስራኤልን ሲሰበስብ የነበረው ሳምንት፣ ክርስቶስ እስራኤልን ሲበትን የነበረውን ሳምንት በትክክል የሚመስል አወቃቀር ነው። የጥንቷ እስራኤል መበተን ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሆኖ ያመታት ነበር፣ የመንፈሳዊቷ እስራኤል መሰብሰብም ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሆኖ ቀናት ነበር። እርሱ ኪዳኑን ያጸና ዘንድ እስራኤልን ሰበሰበ፤ እርሱም በኪዳኑ ጠብ ምክንያት እስራኤልን በተናት። “ሰባት ዘመናትን” የሚለር ቤተ መቅደስ የመሠረት ድንጋይ አድርጎ መለየት፣ ክርስቶስን የመሠረት ድንጋይ አድርጎ ከመለየት ጋር ፍጹም ስምምነት ውስጥ ነው። ያንን ድንጋይ መቃወም ማለት ክርስቶስን መቃወም ነው።

ክርስቶስ በ1856 ዓ.ም.፣ በክርስቲያን ታሪክ ውስጥ ለመጀመሪያ ጊዜ በሎዶቅያ ደጅ ቆሞ ሲያንኳኳ፣ ሠሪዎች ሊጥሉት ስለነበረው የመሰናከያ ድንጋይ ላይ የእውቀት ጭማሪ ለማምጣት ይፈልግ ነበር። ከሰባት ዓመታት በኋላ፣ ወይም እንዲሁ ልትሉ ትችላላችሁ፣ ከሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ምሳሌያዊ ቀናት በኋላ፣ የሎዶቅያ አድቪንቲዥም ደጃን ዘጋ። በሚያሳዝን ሁኔታ፣ አድቪንቲዥም የእውቀቱን ጭማሪ ለማየት እምቢ አለ። የምትሰናከሉበት ድንጋይ የማታዩት ድንጋይ ነው፤ ነገር ግን እርሱ አሁንም አለ።

ሕዝቤ እውቀት በጎደለባቸው ምክንያት ተጠፍተዋል፤ አንተም እውቀትን ስለ ናቅህ፣ እኔ ደግሞ አንተን እናቅሃለሁ፤ ለእኔም ካህን እንዳትሆን፤ የአምላክህንም ሕግ ስለ ረሳህ፣ እኔ ደግሞ ልጆችህን እረሳለሁ። ሆሴዕ 4፡6።

በደቡባዊው የይሁዳ መንግሥት ላይ የመጣው የ“ሰባቱ ዘመናት” እርግጫን በ677 ዓ.ዓ. ጀመረ፤ እና ከዳንኤል ምዕራፍ ስምንት ቁጥር አሥራ አራት የተጠቀሱት ሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት ጋር በአንድነት በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ተፈጸመ። “ሰባቱ ዘመናት” የአድቬንት ንቅናቄ “መሠረትና ማዕከላዊ ምሰሶ” ተብሎ ከታወቀው ትንቢት አካል ነው። የአድቬንቲዝም መሠረትና ማዕከላዊ ምሰሶ በብዙ ሌሎች ትንቢቶች ጋር በትክክል በዚያው ጊዜ ተፈጸመ። “ሰባቱ ዘመናት፣” ሁለት ሺህ ሦስት መቶው ቀናት፣ ሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት፣ ዳንኤል ምዕራፍ ሰባት ቁጥር አሥራ ሦስት፣ እና የማቴዎስ ምዕራፍ ሃያ አምስት የአሥሩ ደናግል ምሳሌ፣ ሁሉም በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ተፈጸሙ። የ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ቀን የአድቬንት ንቅናቄ መሠረታዊ ቀን ነው፣ እና ከዚያ ቀን ጋር ተያይዞ የተለየ አንድ ትእዛዝ ብቻ ነበር።

እኔም በባሕርና በምድር ላይ ቆሞ ያየሁት መልአክ እጁን ወደ ሰማይ አነሣ፤ ለዘላለም የሚኖር፣ ሰማይንና በውስጡ ያሉትን ነገሮች፣ ምድርንና በውስጧ ያሉትን ነገሮች፣ ባሕርንም እና በውስጡ ያሉትን ነገሮች የፈጠረውን በእርሱ ምሎ፣ ጊዜ ከዚያ በኋላ እንዳይኖር አለ። ራእይ 10፡5፣ 6።

እህት ዋይት በራእይ ምዕራፍ አሥር በምድርና በባሕር ላይ ቆሞ የታየውን መልአክ እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ ታመለክታለች።

“የሐንስን ያስተማረው ኃያል መልአክ ከኢየሱስ ክርስቶስ ያነሰ ማንነት ያለው አልነበረም። ቀኝ እግሩን በባሕር ላይ፣ ግራውንም በየብስ ላይ ማኖሩ፣ ከሰይጣን ጋር በሚካሄደው ታላቅ ተጋድሎ መዝጊያ ትዕይንቶች ውስጥ የሚወጣውን ድርሻ ያሳያል። ይህ አቋም በምድር ሁሉ ላይ ያለውን ሉዓላዊ ኃይሉንና ሥልጣኑን ያመለክታል።” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ክርስቶስ ላዕላይ ሥልጣኑን ለማመልከት በባሕርና በምድር ላይ ቆሞ የሚታይበትን ስፍራ ወሰደ። ከዚያም እጁን አንሥቶ “ጊዜ ከእንግዲህ ወዲህ አይኖርም” ብሎ አዘዘ። ክርስቶስ ከሚለራውያን ጋር ወደ ቃል ኪዳን እየገባ ነበር፣ እናም ከአብርሃም ጋር ወደ ቃል ኪዳን በገባ ጊዜ እንደሰጠው ሁሉ አንድ ትእዛዝ ሰጣቸው። አብርሃምን ወንድ ሕፃናትን እንዲገርዝ አዘዘው። በሙሴ ታሪክ ውስጥ ከተመረጠ ሕዝብ ጋር ወደ ቃል ኪዳን በገባ ጊዜ ብዙ ትእዛዛትን ሰጠ። እነዚያም ትእዛዛት ታቦቱን ሊነካ የሚችለው ካህናቱ ብቻ እንደሆነ የሚያመለክት መመሪያን ያካትቱ ነበር። እጁን አንሥቶ በጥቅምት 22 ቀን 1844 ዓ.ም. ትንቢታዊ ጊዜ ከእንግዲህ ወዲህ በመጽሐፍ ቅዱሳዊ ትንቢቶች ውስጥ እንዳይካተት ማለፈ በመሐላ አረጋገጠ። ኢየሱስ በመላእክት ደመና ወደ ሰማይ በወጣ ጊዜ፣ ይህም እንደ አርማ የሁለቱ ምስክሮች ዕርገትን በምሳሌ እየወከለ ሳለ፣ ስለ “ዘመናትና ወቅቶች” አስቀድሞ ተናግሮ ነበር። በዚያን ጊዜ ያዘዘውም ስለ “ዘመናትና ወቅቶች” ነበር።

ስለዚህ በአንድነት ተሰብስበው ሳሉ ጠየቁት፣ እንዲህ ሲሉ፡- ጌታ ሆይ፣ በዚህ ጊዜ መንግሥትን ለእስራኤል እንደገና ትመልሳለህን? እርሱም እንዲህ አላቸው፡- አብ በራሱ ሥልጣን ያኖራቸውን ዘመናትና ወቅቶች ማወቅ ለእናንተ አይደለም። ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ ሲመጣ ኃይልን ትቀበላላችሁ፤ በኢየሩሳሌምም፣ በይሁዳ ሁሉ፣ በሰማርያም፣ እስከ ምድር ዳርቻም ድረስ ምስክሮቼ ትሆናላችሁ። ሐዋርያት ሥራ 1፡6-8።

ኢየሱስ ጊዜዎችና ዘመናት እንደሌሉ አላለም፤ ከዚህ ይልቅ በሰሎሞን አማካይነት ሲናገር “ጊዜዎችና ዘመናት” እንዳሉ አረጋግጦ ነበር።

ለሁሉም ነገር ወራት አሉት፣ ከሰማይም በታች ላለው ለእያንዳንዱ ዓለማዊ ጊዜ አለው፤ መክብብ 3፡1።

በመጽሐፍ ቅዱሳዊው መዝገብ ውስጥ ያሉ "ዘመናትና ወቅቶች" ለፓልሞኒ፣ "ድንቅ ቈጣሪው" ምስክሮች ናቸው፤ ነገር ግን ከጥቅምት 22 ቀን 1844 ጀምሮ የእግዚአብሔር ሕዝብ ከእንግዲህ ወዲህ በጊዜ ላይ የተንጠለጠለ ትንቢታዊ መልእክት ፈጽሞ እንዳያቀርብ ታዝዞአል። ኢየሱስ ከዕርገቱ በፊት ለደቀ መዛሙርቱ የሰጠው ምክር፣ በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ የነጻው ሕዝቡ እንደ ዓርማ ከፍ ከፍ ከሚደረግበት በፊት ያለውን ታሪክ ይወክላል፤ ይህም በጥቅምት 22 ቀን 1844 ከሰጠው ትእዛዝ ጋር ይስማማል። በአድቪንቲዝም መሠረታዊ ቀን ክርስቶስ ከእንግዲህ ወዲህ በጊዜ ላይ የተመሠረቱ ትንቢታዊ መልእክቶች እንዳይኖሩ አዘዘ፤ እናም በራእይ አሥራ አንድ ያሉትን ሁለቱን ምስክሮች ዕርገት የሚያመለክተው በራሱ ዕርገት ጊዜ ያንኑ ትእዛዝ ደገመው።

"ኔታ ስለ መምጣቱ የተናገረውን ቃል፣ ወይም ልዩ አስፈላጊነት ስላላቸው ሌሎች ተስፋዎች ማናቸውንም ለመፈጸም ጊዜ ሊወስን ከሚሞክር ሰው ሁሉ ወንድሞቻችንና እህቶቻችን ሁሉ ይጠንቀቁ። 'አብ በራሱ ሥልጣን ውስጥ ያኖረውን ዘመንና ወራት ማወቅ ለእናንተ አይደለም።' ሐሰተኛ መምህራን ለእግዚአብሔር ሥራ እጅግ ቀናተኞች የሚመስሉ ሊሆኑ ይችላሉ፤ እንዲሁም ንድፈ ሐሳባቸውን በዓለምና በቤተ ክርስቲያን ፊት ለማቅረብ ገንዘብና ዘዴ ሊያወጡ ይችላሉ፤ ነገር ግን ስህተትን ከእውነት ጋር ስለሚቀላቅሉ፣ መልእክታቸው የማታለል ነው፤ ነፍሳትንም ወደ ሐሰት መንገዶች ይመራል። እነርሱ ክፉ ሰዎች ስለሆኑ ሳይሆን፣ የሐሰት መምህራን ስለሆኑና በሐሰት ላይ የእውነትን ማንተም ለማኖር ስለሚጥሩ ሊገጠሙና ሊቃወሙ ይገባል።" Testimonies to Ministers, 55.

እህት ዋይት ልዩ አስፈላጊነት ያለውን ማንኛውንም ነገር በጊዜ የሚለይ መልእክት ፈጽሞ እንደማይኖረን ግልጽ አድርጋ ተናግራለች፤ ይህም የእርሱን ሁለተኛ ምጽአት ብቻ አይመለከትም። የሚለራውያን እንቅስቃሴ ዋና ርእስ የነበረው የጊዜ ትንቢት በጥቅምት 22 ቀን 1844 ተፈጻሚ፤ ከዚያም መሠረታዊ ቀን ጋር የተያያዘው ብቸኛ ትእዛዝ ጊዜ ከእንግዲህ በኋላ በእግዚአብሔር መልእክት አቀራረብ ውስጥ ፈጽሞ እንዳይጠቀም ነበር።

በመጀመሪያው መልእክት እንቅስቃሴ መጀመሪያ ወቅት፣ ከፊላዴልፊያ ወደ ሎዶቅያ የሚደረገው ሽግግር በተፈጸመበት በትክክለኛው ነጥብ፣ በሚለራውያን እንቅስቃሴ መሠረታዊ እውነት ላይ የበለጠ ብርሃን ተሰጠ። ከዚያም ሰባት ዓመታት በኋላ፣ ወይም ከሁለት ሺህ አምስት መቶ ሀያ ምሳሌያዊ ቀናት በኋላ፣ ወይም ከአንድ "ምድረ በዳ" በኋላ፣ በ1863፣ የ"ሰባት ጊዜያት" መሠረታዊ ድንጋይ በሠሪዎች ተጥሎ ተተወ።

በሦስተኛው መልእክት የመጨረሻ እንቅስቃሴ ውስጥ፣ ከሎዶቅያ ወደ ፊላዴልፊያ በሚለወጥበት ትክክለኛ የሽግግር ነጥብ ላይ፣ የአባቶችን ኃጢአት መናዘዝን የሚያካትት ፈተና ይሰጣል። ለአባቶች የመሠረቱ ፈተና "ሰባት ዘመናት" ነበር፤ ይህም የመሠረታቸው ድንጋይ ነበረ። መጨረሻው እንቅስቃሴ፣ ከመሠረታዊው ቀን ጋር የተያያዘውን ብቸኛ ትእዛዝ ችላ ይል ይሆን፣ አባቶቻቸውም የመሠረታቸውን ድንጋይ እንደ ችላ እንዳሉት?

አዎን። በእርግጥ ያንን ነገር እጅግ ፈጽመዋል። የአባቶቻቸውን ኃጢአት ደግመዋል።

አባቶቻቸው በመሠረታዊው ቀን ኃጢአት አልሠሩም፤ ምክንያቱም ከሌሎች ነገሮች ጋር በዚያ መሠረታዊ ቀን እስካሁን ፊላዴልፊያውያን ነበሩና። አባቶቻቸው ወደ ሎዶቅያ ተለውጠው "ሰባት ጊዜያትን" ከእየጨመረ የሚሄድ ብርሃኑ ጋር በመክወን መሠረታዊ ፈተናቸውን ወደቁ።

የእነርሱ መሠረታዊ ውድቀት በ1863 ከመከሰቱ በፊት፣ ክርስቶስ በላኦቅያዊ ልባቸው ደጅ ላይ ሰባት ዓመታት ሲያንኳኳ ቀድሞታል። ሰባት ዓመታት የ"ሰባት ዘመን"ን እና የ"ምድረ በዳ"ን ምልክት ናቸው። ከ1856 እስከ 1863 ድረስ ካለው "ምድረ በዳ" በኋላ፣ የመሠረታቸውን ፈተና ወደቁ።

በሦስተኛው መልእክት እንቅስቃሴ የመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ ውስጥ የእግዚአብሔር ሕዝብ፣ ከመሠረታዊው ቀን ጋር በቀጥታ የተያያዘውን ብቸኛ ትእዛዝ በመቃወም ኃጢአት ሠሩ። እነርሱ ከዚህ የተሻለ

እውቀት ሲኖራቸው፣ የጊዜ ትንቢትን ወደ ትንቢታዊው መልእክት ለማካተት መረጡ። ይህን በማድረጋቸውም ሙሴ ልጁን መገረዝ ቸል በማለቱ የሠራውን ኃጢአትና፣ ዑዛ እንዳይነካው እንደ ተከለከለ እያወቀ ታቦቱን በመንካቱ የሠራውን ኃጢአት ደገሙ። የሦስተኛው መልእክት እንቅስቃሴ ትክክል እንዳልሆነ ያውቁትን ነገር አደረገ! ማንም ሰው ያንን እውነት ለመቀበት ቢሻ፣ እንግዲያውስ የቀለም ቆርቆሮውን የቀረውን ሁሉ ይጠቀም፤ ሙሴና ዑዛ ሁለቱም ኃጢአት እንደ ሠሩና፣ ከሁሉም የተሐድሶ መስመሮች የመጨረሻውን—ሁሉም የተሐድሶ መስመሮች አስቀድመው ወደ እርሱ የጠቆሙትን የተሐድሶ መስመር—የመጀመሪያውን ተስፋ መቁረጥ ሲወክሉ፣ በእግዚአብሔር ፈቃድ ላይ ዓመፅ እንዳሳዩ የሚናገረውን እውነት ደግሞ ይሸፍን። በተሐድሶ መስመሮች ውስጥ ያሉት የመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ ምሳሌዎች የአልፋና የኦሜጋ ፊርማ ተሸክመዋል፤ በዚያም ያለው መዝገብ ለእግዚአብሔር ሕዝብ ጥቅም ነው፣ ምንም እንኳን የእግዚአብሔር ሕዝብ በእርሱ ጥቅም ሊያገኝ ቢከለክልም።

የመጀመሪያው መልእክት እንቅስቃሴ፣ ከ“ሰባት ጊዜ” ብርሃን ጋር ተያይዞ የላኦዴቅያን መልእክት እንዲቀበል የ“ሰባት ጊዜ”ን ምድረ በዳ የሚወክል የሰባት ዓመት ዘመን ተሰጠው። የ“ሰባት ጊዜ” እርግጥን ከጌታ አፍ መተፋት የሆነ እርግጥን ነው። በ1863 ዓ.ም.፣ “እርግጥን” የያዘውን የኢያሪኮን እንደ ገና የመገንባት ሥራ ደገሙት። ከ1856 እስከ 1863 ያሉት ሰባት ዓመታት፣ በእነርሱ ላይ የ“ሰባት ጊዜ”ን እርግጥን ያመጣቸውን የጥንታዊ እስራኤል አባቶች ኃጢአት ዐመፅ በትንሹ የሚያሳይ ምሳሌ ነው። ዘመናዊቷ እስራኤል በ1863 ዓ.ም. የአባቶቻቸውን ኃጢአት ደገመች።

የሦስተኛው መልእክት እንቅስቃሴ ሙሴና ዑዛ እንዳደረጉት በእርግጥ የመጀመሪያውን ቅር መሰኘት ፈተና አልፎ ማለፍ አልቻለም። ከዚያም በኋላ ለሦስት ቀን ተኩል የ“ምድረ በዳ” ዘመን በአደባባዮች ውስጥ ተገደሉ። አሁን ግን በአጽናኙ ድምፅ ወደ አካላት እየተቀረጹ ነው። የአጽናኙም ድምፅ በምድረ በዳ ውስጥ ባለው “ድምፅ” አማካይነት እየተሰጠ ነው። እነርሱም አሁን የሚጋፈጡት ፈተና የ“ሰባቱ ዘመናት” እንጂ የዘመን መወሰን አይደለም። የዘመን መወሰንን ፈተና አስቀድመው ወድቀዋል።

“ሰባቱ ዘመናት” ትክክለኛ እውነት መሆኑን ያምናሉ ወይስ አያምኑም ተብሎ እየተፈተኑ አይደሉም፤ ምክንያቱም ከዚህ በፊት “ሰባቱ ዘመናት” ትክክለኛ ትንቢት እንደሆነ እንደሚቀበሉ ምስክርነት ሰጥተዋልና። የሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመታት መበተን ትንቢትን እንደሚያምኑ ተናዝዘዋል። ነገር ግን የ“ሰባቱ ዘመናት” አዲስ ፈታኝ ብርሃን እንዳለ ሳያውቁ ሊሆኑ ይችላሉ። በ1856 አባቶቻቸው ቆሙበት ስፍራ እነርሱም ቆመዋል። አዲሱ ብርሃን ይህ ነው፤ በራእይ አሥራ አንድ ያሉት ሦስት ቀን ተኩል ፈረንሳይ አብዮትን ብቻ የሚያመለክቱ ሳይሆን፣ አሁን የአሁኑ እውነት እውነታ ናቸው።

የሰባቱ ነገድጓዶች የተሰወረ ታሪክ መከፈትና የሰባተኛው ማጎተም መከፈት፣ እነዚህ በእውነት የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ አሁን እየተፈታ እንደሆነ የሚለዩ ሁለት ምስክሮች ናቸውን? ይህ ከሆነ፣ ሙሉው የራእይ መጽሐፍ ስለ መጨረሻዎቹ ዘመናት እየተናገረ ነው ማለት በእውነት ትክክል ነውን? ይህ እውነት ከሆነ፣ እንግዲያስ ሦስት ቀን ተኩል በድንግል ምሳሌ ውስጥ ያለውን የመዘግየት ጊዜ ይወክላልን? ይህ ከሆነ፣ እንግዲያስ የ“ሰባት ጊዜያት” መፍትሔ በእውነት በ2020 ጁላይ 18 በናሽቪል በተሰጠው ትንቢት የተሳተፉ ሰዎች ሊፈጽሙት የሚገባ ትእዛዝ ነውን?

ዋው! ለእናንተ ፈተና አለ! እነዚያ ከእንቅልፋቸው ነቅተው በመዘግየት ዘመን ውስጥ እንዳሉ የሚገነዘቡ ሰዎች፣ በሦስት ቀንና ተኩል መጨረሻ ላይ ለኃጢአታቸውና ለአባቶቻቸው ኃጢአት በእውነት ንስሐ መግባት አለባቸውን? በትንቢታዊ መግለጫ ውስጥ ጊዜን እንዳይጠቀሙ የተሰጠውን ትእዛዝ መናቅ በእርግጥ ኃጢአት ነበርን?

የናሽቪል የተሳሳተ ትንቢት በሆነ ሁኔታ የእግዚአብሔር የታሰበ ዓላማ ነበር ብለው የቆሙ፣ ከዚያም በኋላ ያንን አቤቱታ ለማጽናት የሞከሩ ሰዎችን በተመለከተ፣ በእግዚአብሔር ትንቢቶች ውስጥ ጊዜን መጠቀም

ካለበት ኃጢአት በተጨማሪ ሌላ ምልክታ እጩምራለሁ። በናሽቪል የተከሰተው የሐሰት ትንቢት በ1844 ለክርስቶስ ትእዛዝ የተገለጠ ዓመፅ ብቻ አልነበረም፤ ከአድቪንቲዝም ውጭ ላሉትም በመንፈስ ትንቢት ውስጥ የሚገኙት ትንቢቶች የተሳሳቱ ናቸው የሚል መልእክት የሚያስተላልፍ ድርጊት ነበር። በመንፈስ ትንቢት ጽሑፎች ላይ ነቀፋ ነበር። በዓለም ውስጥ ላሉትም የኤሊን ዋይት ጽሑፎች እንደ ዮሴፍ ስሚዝ ወይም እንደ ኖስትራዳሙስ ጽሑፎች ያህል አስፈላጊ ናቸው የሚል ማስረጃ ይሰጣል። ውድ የኤሊን ዋይት ቃላት በዓመፃችን ርኩስ ቃላት ተበላሹ። ይህ የእግዚአብሔር ቃል በሆነው በክርስቶስ ላይ ብቻ የተነሣ ዓመፅ አልነበረም፤ በተመሳሳይ ጊዜ በመንፈስ ትንቢት ላይም የተነሣ ዓመፅ ነበር። ዮሐንስ በጳጥሞስ ተብላ በምትጠራው ደሴት ላይ ስደት የተቀበለው፣ የሰው አስተያየቱን ከመጽሐፍ ቅዱስና ከመንፈስ ትንቢት በላይ ስለ አኖረ አይደለም፤ እነዚያን ሁለት ምስክሮች ስለ ታዘዘ ነበር።

እኔ ዮሐንስ፣ ወንድማችሁም ደግሞ ሆኜ፣ በመከራም ሆነ በኢየሱስ ክርስቶስ መንግሥትና ትዕግሥት ባልንጀራችሁ የሆንሁ፣ በእግዚአብሔር ቃልና በኢየሱስ ክርስቶስ ምስክርነት ምክንያት ጳጥሞስ ተብላ በምትጠራው ደሴት ላይ ነበርሁ። ራእይ 1፡9።

እኛ በመጀመሪያው ተስፋ መቁረጣችን ጊዜ የአባታችን የሙሴን ኃጢአቶች ደግመናል፤ ይህንም መናዘዝ ያስፈልገናል። ይህን መናዘዝ ያስፈልገናል፣ ምክንያቱም እኛ አሁን በ1856 ላይ ነን። አሁን ስለ “ሰባቱ ዘመናት” አዲስ ብርሃን አለ። በዚያን ጊዜም እንደነበረው ሁሉ። እኛ አሁን በ1856 የመጀመሪያው እንቅስቃሴ ከፊላዴልፊያ ወደ ሎዶቅያ በተሸጋገረበት ሁኔታ እንደነበረው፣ ከሎዶቅያ ወደ ፊላዴልፊያ በሚደረገው ሽግግር ላይ ነን። በ1856 አባቶቻችን ስለ “ሰባቱ ዘመናት” የእውቀት መጨመር የሚነግረውን ህትመት አቁመው ነበር። የዚያን ብርሃን ህትመት ማቆም ምናልባት አንችልም ይሆናል፤ ነገር ግን ልባችንን በዚህ ብርሃን ፊት መዝጋት በእርግጥ እንችላለን። እንደ መጀመሪያዎቹ የሰባተኛው ቀን አድቪንቲስት ገንቢዎች፣ ድንጋይ በእርግጥ በዚያ እንዳልነበረ ልንመስል እንችላለን፤ በእርሱም ላይ መሰናከላችንን ልንቀጥል እንችላለን። ችግራችን ግን ራሳችንን በአሸዋ ውስጥ ለመቀበር ከአንድ ምዕተ ዓመት በላይ ጊዜ የለንም፤ ምክንያቱም ፍርዶች አስቀድመው መጀመር ጀምረዋልና።

አልፋና አሜጋ አንድ ነገር መጨረሻው በመጀመሪያው እንደሚገለጥ በሚለው መርህ እንዲያስተምረን ብንፈቅድለት፣ የናሽቪል ትንቢት በአባቶቻችን አስቀድሞ እንደ ምሳሌ ተደርጎ እንደተገለጠ አልፋና አሜጋ እያሳዩ መሆኑን በቀላሉ እናያለን። ይህን እውነት ስንቀበል፣ ከዚያም ጀምሮ ያልተሳካውን ትንቢት ለማጽደቅ ለማቅረብ የተደረገው ማናቸውም የሰው አመክንዮ ጥረት ከበለስ ቅጠል የተለየ ምንም እንዳልነበረ ከእውነታው ጋር እንጋጠማለን። ከዚያም በጠላት አገር ሳለን እግዚአብሔር ከእኛ ጋር እየተጓዘ እንዳልነበረ እናያለን። እርሱ በዚያ ነበር፣ ነገር ግን ልቦች በሮችን እየመታ መግቢያ ሲፈልግ በነበረበት ትርጉም ብቻ ነበር። የሰው አመክንዮ የሆነው የበለስ ቅጠል ከተወገደ፣ እንግዲህ ደግሞ ክህደቱ፣ ወይም የናሽቪልን ትንቢት ለማጽደቅ የተጠቀምንበት ጉድለት ያለበት የሰው አመክንዮ፣ ከክርስቶስ ተቃርኖ ስንመላለስ እንደነበርን ማስረጃ መሆኑን ደግሞ ልናይ እንችላለን።

በ1856 ዓ.ም. ፊላዴልፊያዊ አድቪንቲዝም ወደ ሎዶቅያ ተለወጠ፣ እነርሱም ይህን ያውቁ ነበር። ጌታ ይህን በነቢይቱና በባሏ ቃላት አረጋገጠው። ክርስቶስ በእነዚያ የሎዶቅያ ልቦች ደጆች ላይ ቆሞ ገብቶ ከእነርሱ ጋር ለመብላት አቀረበ። እርሱ ለዚያ እራት ያመጣው ምግብ የ“ሰባቱ ዘመናት” የመሠረት ድንጋይ ነበር። እነርሱ ግን እምቢ አሉ።

በ2023 ዓ.ም. የመጨረሻው እንቅስቃሴ ከሎዶቅያ ወደ ፊላዴልፊያ እየተሸገረ ነው፤ ምክንያቱም ስምንተኛይቱ ቤተ ክርስቲያን ከሰባቱ ቤተ ክርስቲያናት ውስጥ ናትና። ጌታ አልፋና አሜጋ ይህን በ“እውነት” ቃሉ አረጋግጦታል። ክርስቶስ አሁን በቅርቡ ሞተው የደረቁት አጥንቶች ደጃፍ ላይ ቆሞ ወደ ውስጥ ገብቶ ከእነርሱ ጋር ሊመገብ እንዲችል እያቀረበ ነው፤ ከእነርሱም ጋር ሊካፈለው የሚፈልገው ምግብ በ1856

ከአባቶቻቸው ጋር ሊካፈለው የሞከረው ትክክለኛው እርሱ ነው። እንደ በ1856 ለአባቶቻቸው እንደነበረው የ“ሰባት ዘመን” ትምህርት መሠረታዊ አካላት ብቻ አይደለም። አይ፤ እርሱ የ“ሰባት ዘመን” መራራ ፈውስ ነው፤ ይህም ፈውስ ብዙ ጊዜ ለመዋጥ የሚያስችግር ዓይነት ትሕትናን ይጠይቃል።

የእግዚአብሔርም ቃል ዳግመኛ ወደ እኔ መጣ፤ እንዲሁም አለኝ፤ የሰው ልጅ ሆይ፤ ለጢሮስ አለቃ እንዲህ በል፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ልብህ ከፍ ከፍ ስላለ፤ “እኔ አምላክ ነኝ፤ በባሕርኝ መካከል በእግዚአብሔር መቀመጫ ተቀምጫለሁ” ስላልህ፤ ነገር ግን አንተ ሰው ነህ እንጂ አምላክ አይደለህም፤ ልብህንም እንደ እግዚአብሔር ልብ ብታደርግም። እነሆ፤ ከዳንኤል ይልቅ ጠቢብ ነህ፤ የተሰወረ ምስጢር አንድም ከአንተ ሊሰውሩ አይችሉም። ሕዝቅኤል 28፡1-3።

ምናልባት በናሽቪል ትንቢት የተሳተፍን እኛ ከዳንኤል ይልቅ ጠቢባን ነንን?

በመንግሥቱም በመጀመሪያው ዓመት እኔ ዳንኤል፤ እግዚአብሔር ቃሉ ወደ ነቢዩ ኤርምያስ ስለ መጣበት፤ የኢየሩሳሌም ጥፋት ሰባ ዓመት እንዲፈጸም በመጻሕፍት የዓመታቱን ቍጥር አስተዋልሁ። ፊቱንም ወደ ጌታ አምላክ አቀናሁ። በጸሎትና በልመና፤ በጸምም በማቅና በአመድም እፈልገው ዘንድ። ወደ እግዚአብሔርም አምላኬ ጸለይሁ። ኃጢአቴንም ተናዘዝሁ። እንዲሁም አልሁ።- አቤቱ፤ ታላቅና የሚያስፈራ አምላክ ሆይ፤ ለሚወዱህና ትእዛዙን ለሚጠብቁ ቃል ኪዳንንና ምሕረትን የምትጠብቅ፤ እኛ ኃጢአት ሠርተናል፤ ዓመፅንም አድርገናል፤ ክፉም ሠርተናል፤ ዐምፀናልም፤ ከትእዛዝህና ከፍርዶችህም ፈቀቅ ብለናል። በስምህም ለነገሥታችንና ለመኪንንታችን ለአባቶቻችንም እንዲሁም ለምድረቱ ሕዝብ ሁሉ የተናገሩ ባሪያዎችህን ነቢያት አልሰማናቸውም። አቤቱ፤ ጽድቅ ለአንተ ነው፤ ለእኛ ግን እንደ ዛሬ ያለ የፊት ኅፍረት ነው፤ ለይሁዳ ሰዎች፤ ለኢየሩሳሌም ነዋሪዎች፤ አንተም ከፊትህ ስለ በደሉት በበተንሃቸው አገሮች ሁሉ ላሉ ቅርብም ሩቅም ለሆኑ ለእስራኤል ሁሉ። አቤቱ፤ እኛ በአንተ ላይ ኃጢአት ስለ ሠራን የፊት ኅፍረት ለእኛ፤ ለነገሥታችን፤ ለመኪንንታችን፤ ለአባቶቻችንም ነው። እኛ በእርሱ ላይ ምንም እንኳን ዐምፀናል፤ ለጌታ አምላካችን ምሕረትና ይቅርታ ናቸው። በባሪያዎቹም በነቢያት በፊታችን ያኖራቸውን ሕጎቹን እንሄድባቸው ዘንድ የጌታ አምላካችንን ድምፅ አልታዘዝንም። አዎን፤ እስራኤል ሁሉ ሕግህን ተላልፈዋል፤ ድምፅህን እንዳይታዘዙ ፈቀቅ ብለዋል፤ ስለዚህ መርገሙና በእግዚአብሔር ባሪያ በሙሴ ሕግ የተጻፈው መሐለ በላያችን ፈሰሰ፤ በእርሱም ላይ ኃጢአት ሠርተናልና። በላያችንና በሚፈረዱልን ፈራጆቻችን ላይ የተናገረውን ቃሉንም ታላቅ ክፉ በማምጣት አጸናው፤ ከሰማይ በታች ባለው ሁሉ እንደ በኢየሩሳሌም የተደረገ አልተደረገምና።

በሙሴ ሕግ እንደ ተጻፈ፤ ይህ ክፉ ሁሉ በእኛ ላይ መጣ፤ ነገር ግን ከኃጢአታችን እንድንመለስና እውነትህንም እንድናስተውል፤ በእግዚአብሔር በአምላካችን ፊት ጸሎታችንን አለቀረብንም። ስለዚህም እግዚአብሔር በዚህ ክፉ ላይ ነቅቶ አመጣውብን፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር አምላካችን በሚያደርገው ሥራ ሁሉ ጸድቅ ነው፤ እኛ ግን ቃሉን አልታዘዝንም። አሁንም፤ አቤቱ አምላካችን ሆይ፤ ሕዝብህን በብርቱ እጅ ከግብፅ ምድር ያወጣህ፤ እንደ ዛሬውም ለራስህ ስም ያገኘህ፤ እኛ ኃጢአት ሠርተናል፤ ክፉም አድርገናል። አቤቱ፤ እንደ ጽድቅህ ሁሉ እለምንሃለሁ። ቍጥህና መዓትህ ከከተማህ ከኢየሩሳሌም፤ ከቅዱስ ተራራህ ይመለስ፤ ምክንያቱም በኃጢአታችንና በአባቶቻችን በደል ምክንያት፤ ኢየሩሳሌምና ሕዝብህ በዙሪያችን ላሉ ሁሉ መሰደቢያ ሆነዋል። እንግዲህም አሁን፤ አምላካችን ሆይ፤ የባሪያህን ጸሎትና ልመናውን ስማ፤ ስለ ጌታም ሲል በፈረሰው መቅደስህ ላይ ፊትህን አብራ። አምላኬ ሆይ፤ ጆሮህን አዘንብል ስማም፤ ዓይኖችህን ክፈት ስለ ጥፋታችንና በስምህ የተጠራቸውን ከተማ እይ፤ ልመናችንን በፊትህ የምናቀርበው ስለ ጽድቃችን አይደለምና፤ ነገር ግን ስለ ታላቅ ምሕረትህ ነው። አቤቱ፤ ስማ፤ አቤቱ፤ ይቅር በል፤ አቤቱ፤ አድምጥና አድርግ፤ አምላኬ ሆይ፤ ስለ ራስህ ሲል አትዘግይ፤ ምክንያቱም ከተማህና ሕዝብህ በስምህ ተጠርተዋልና። እኔም ስናገርና ስጸልይ፤ ኃጢአቴን የሕዝቤን የእስራኤልን ኃጢአት እየተናዘዝሁ፤ ስለ አምላኬም ቅዱስ ተራራ ልመናዬን በእግዚአብሔር በአምላኬ ፊት እያቀረብሁ ሳለሁ፤ አዎን፤ እኔ በጸሎት ስናገር ሳለሁ፤ በመጀመሪያው ራእይ ያየሁት ያ ሰው

ገብርኤል፡ በፍጥነት እንዲበር ተደርጎ፡ በማታው መሥዋዕት ጊዜ ነካኝ። እርሱም አስተማረኝ፡ ከእኔም ጋር ተነጋገረ፡ እንዲህም አለ፤ ዳንኤል ሆይ፡ አሁን ጥበብና ማስተዋል እሰጥህ ዘንድ መጥቻለሁ። ዳንኤል 9፡2-22።